

[Udenrigsministeren.]

dog er den gamle Traktat med enkelte Modifikationer midlertidig forblevet i Kraft.

Forhandlingerne om den nye Traktat førtes fra dansk Side af den kongelige Gesandt i Wien, og Undertegnelsen fandt Sted den 6. April 1928.

Jeg skal ikke trætte med en indgaaende Redegørelse for Traktatens enkelte Bestemmelser. Den svarer ret nøje til de øvrige Handelsoverenskomster, som vi har afsluttet i de senere Aar. Det bærende Princip i disse: Mestbegunstigelsen, kommer ogsaa her klart til Udtryk. Traktaten indeholder den sædvanlige Bestemmelse om, at Medkontrahenten ikke i Kraft af Mestbegunstigelsen skal kunne paaberaabe sig de Fordele, der tilstaaes Sverige eller Norge, ligesom vi har taget Forbehold, for saa vidt angaar Begunstigelser, der fra dansk Side tilstaaes Island.

Under Behandlingen af den østrigske og den græske Overenskomst i Landstinget blev der fra det konservative Folkepartis Side anket over, at vi havde ladet os nøje med ren Mestbegunstigelse i toldmæssig Henseende, skønt Partiet ikke, da Overenskomsterne i sin Tid drøftedes i det udenrigspolitiske Nævn, havde fundet noget at indvende imod dem. Det er ikke min Hensigt her at komme nærmere ind paa det konservative Folkepartis Besværinger, der mere havde Karakteren af en principiel Kritik af hele vor Traktatpolitik, end de tog Sigte paa de to foreliggende Overenskomster. Der vil utvivlsomt senere blive Lejlighed til en almindelig Drøftelse af det vidtrækkende Spørgsmaal om en eventuel Omlægning af vor Told- og Traktatpolitik. Men jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at den stærke Specialisering af de østrigske Toldsatser paa Ost, som det konservative Folkeparti fremhævede som Bevis paa den rene Mestbegunstigelses Utilstrækkelighed, er det eneste Punkt i den østrigske Toldtarif, paa hvilket danske Varer af Betydning maaske kunde være blevet udsat for en mindre gunstig Toldbehandling, og at vi jo udtrykkelig har sikret os netop paa dette Punkt, saaledes at den nævnte Kritik, i hvert Fald for saa vidt angaar Overenskomsten med Østrig, ikke er berettiget.

Denne Traktat giver danske Erhvervsinteresser Sikkerhed for fuld Ligestilling med andre Landes konkurrerende Interesser i Østrig og frembyder i øvrigt paa andre vigtige Omraader utvivlsomme Fordele. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behand-

ling, idet jeg samtidig kan oplyse, at Traktaten for kort Tid siden er blevet ratificeret fra Østrigs Side.

Handels- og Skibsfartskonventionen med Grækenland skyldes dette Lands Ønske om en told- og traktatpolitisk Nyorientering efter Verdenskrigen. Den gamle dansk-græske Traktat, der havde været gældende siden 1846, blev allerede — ligesom Grækenlands øvrige Handelsoverenskomster — opsagt i 1920. Dens Gyldighed forlængedes dog indtil Efteraaret 1926, og i det sidste Par Aar har vi haft en kortfattet midlertidig Mestbegunstigelsesaftale. Konventionen, om hvilken Forhandlingerne førtes af den kgl. Gesandt i Berlin, og som undertegnede den 22. August i Aar, er, som det vil bemærkes, mindre i Omfang end Overenskomsten med Østrig, hvilket til Dels hænger sammen med, at den bygger paa et græsk Udkast, men det er ikke ensbetydende med, at den adskiller sig væsentligt fra vore øvrige Handelsoverenskomster, hverken ved det Omraade, den dækker over, eller ved Bestemmelsernes Karakter.

Medens der ikke fra Østrigs Side paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne blev fremsat Ønske om specielle Toldindrømmelser, forudsatte det oprindelige græske Udkast — der efter dets Modtagelse blev gjort til Genstand for Undersøgelse i Traktatkommissionen — Binding eller Nedsættelse af forskellige danske og græske Toldsatser. Under Forhandlingerne frafaldtes imidlertid Kravet om danske Toldindrømmelser, og Overenskomsten, som den foreligger, bygger derfor ligesom den østrigske paa ren Mestbegunstigelse i toldmæssig Henseende.

Uden at gaa nærmere ind paa Karakteren af de oprindelige græske Ønsker med Hensyn til Tarifbestemmelser skal jeg nævne, at de bl. a. drejede sig om Binding eller Nedsættelse af Satserne paa saadanne Varer som Vin, Kork, Olivenolie, knyttede Uldtæpper, Svampe, Sæber, Tobaksblade og Cigaretter, altsaa Satser, der navnlig er af finansiel Betydning. Skulde vi gøre Indrømmelser her, maatte vi i hvert Fald kræve Kompensationer af virkelig Betydning. En nøje Undersøgelse viser imidlertid, at vore Eksportinteresser i Grækenland er saa begrænsede, at der alene af denne Grund vanskeligt kunde blive Tale om passende Kompensationer, ligesom der er al Grund til at antage, at man ikke fra græsk Side vilde strække sig tilnærmelsesvis saa langt, som vi i givet Fald maatte kræve. At inklude sig paa Tarifforhandlinger under